

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 2 Οκτωβρίου 2009 — Reti Televisive Italiane SpA (RTI) κατά Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Υπόθεση C-390/09)

(2009/C 312/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Reti Televisive Italiane SpA (RTI)

Εφεσίβλητη: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει τα άρθρα 18 και 18α της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ ⁽²⁾, να θεωρηθούν διατάξεις επαρκώς σαφείς και μη εξαρτώμενες από αιρέσεις, έτσι ώστε, μετά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς, να υπερισχύουν αντίθετων διατάξεων του εθνικού δικαίου και να συμπληρώνουν, σύμφωνα με την ορθή ερμηνεία του άρθρου 249, παράγραφος 3, της Συνθήκης, τους συναφείς εθνικούς κανόνες και να εφαρμόζονται από διοικητική αρχή, όπως η Autorità per le garanzie nelle comunicazioni, η οποία είναι αρμόδια για την έκδοση κανονισμών εκτελέσεως των εθνικών νόμων.
- 2) Έχουν τα άρθρα 18 και 18α της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ, την έννοια ότι, λόγω της ελάχιστης υποχρεωτικής διάρκειας 15 λεπτών των χρονοθυρίδων τηλεγοράς, κάθε άλλη μορφή τηλεγοράς, έστω και διάρκειας ανώτερης των τριών λεπτών, που όμως δεν υπερβαίνει τα 15 λεπτά, πρέπει να χαρακτηριστεί «μήνυμα τηλεγοράς» και να υπαχθεί στο ωριαίο όριο που ισχύει για τα διαφημιστικά μηνύματα.
- 3) Έχουν τα άρθρα 1, στοιχείο γ', 10, 11 και 18, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ, την έννοια ότι οι αναγγελίες ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού που αφορούν τα δικά του προγράμματα και μεταδίδονται χωρίς πληρωμή εμπίπτουν στην έννοια της διαφήμισης προς τον σκοπό της εφαρμογής των ρυθμίσεων περί αναγνωρίσεως του διαφημιστικού μηνύματος σε σχέση με το υπόλοιπο πρόγραμμα και ενσωματώσεως της διαφήμισης στις ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές.
- 4) Έχουν τα άρθρα 1, στοιχείο γ', 10, 11 και 18, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/552/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία

97/36/ΕΚ, την έννοια ότι οι δραστηριότητες θεσμικής ενημερώσεως και επικοινωνίας τις οποίες προβλέπει ο ιταλικός νόμος 150 της 7ης Ιουνίου 2000, συμπεριλαμβανομένων των μηνυμάτων κοινής ωφέλειας και δημόσιου συμφέροντος, εμπίπτουν στην έννοια της διαφήμισης προς τον σκοπό της εφαρμογής των ρυθμίσεων περί αναγνωρίσεως του διαφημιστικού μηνύματος σε σχέση με το υπόλοιπο πρόγραμμα και ενσωματώσεως της διαφήμισης στις ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές.

⁽¹⁾ ΕΕ L 298, σ. 23.

⁽²⁾ ΕΕ L 265, σ. 42.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas (Δημοκρατία της Λιθουανίας) στις 2 Οκτωβρίου 2009 — Malgožata Runevič-Vardyn et Łukasz Paweł Wardyn κατά Δήμου Vilnius, Υπουργού Δικαιοσύνης της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, εθνικής επιτροπής λιθουανικής γλώσσας, υπηρεσίας ληξιαρχείου του νομικού τμήματος του δήμου Vilnius

(Υπόθεση C-391/09)

(2009/C 312/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Malgožata Runevič-Vardyn et Łukasz Paweł Wardyn

Καθών: Δήμος Vilnius, Υπουργός Δικαιοσύνης της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, εθνική επιτροπή λιθουανικής γλώσσας, υπηρεσία ληξιαρχείου του νομικού τμήματος του δήμου Vilnius

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στο πλαίσιο των διατάξεων της οδηγίας 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 29ης Ιουνίου 2000, για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής τους, έχει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β' αυτής την έννοια ότι απαγορεύει στα κράτη μέλη τις έμμεσες διακρίσεις εις βάρος προσώπου λόγω εθνοτικής καταγωγής τους όταν η εθνική νομοθεσία προβλέπει ότι τα ονόματα και τα επώνυμά τους συντάσσονται στις ληξιαρχικές πράξεις μόνο με χαρακτηρισμούς της εθνικής γλώσσας;

- 2) Στο πλαίσιο των διατάξεων της οδηγίας 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής τους, έχει το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο β' αυτής την έννοια ότι απαγορεύει στα κράτη μέλη τις έμμεσες διακρίσεις εις βάρος προσώπου λόγω εθνικής καταγωγής τους όταν η εθνική νομοθεσία προβλέπει ότι τα ονόματα και επώνυμα των προσώπων που ανήκουν σε άλλες εθνικές κατηγορίες ή των υπηκόων άλλων χωρών συντάσσονται στις ληξιαρχικές πράξεις με λατινικούς χαρακτήρες χωρίς να χρησιμοποιούνται διακριτικά σημεία, συνδεδεμένα σημεία ή άλλες τροποποιήσεις στα γράμματα του λατινικού αλφαβήτου που χρησιμοποιούνται σε άλλες γλώσσες;
- 3) Έχουν το άρθρο 18, παράγραφος 1 ΕΚ που ορίζει ότι κάθε πολίτης της Ένωσης έχει το δικαίωμα να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών και το άρθρο 12, πρώτο εδάφιο ΕΚ, που απαγορεύει τις διακρίσεις λόγω ιθαγένειας, την έννοια ότι δεν επιτρέπουν στα κράτη μέλη να προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι τα ονόματα και τα επώνυμα συντάσσονται στις ληξιαρχικές πράξεις μόνο με χαρακτηρισ της εθνικής γλώσσας;
- 4) Έχουν το άρθρο 18, παράγραφος 1 ΕΚ, που ορίζει ότι κάθε πολίτης της Ένωσης έχει το δικαίωμα να κυκλοφορεί και αν διαμένει ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών και το άρθρο 12, πρώτο εδάφιο ΕΚ που απαγορεύει τις διακρίσεις λόγω ιθαγένειας την έννοια ότι δεν επιτρέπουν στα κράτη μέλη να προβλέπουν στη νομοθεσία τους ότι τα ονόματα και τα επώνυμα των προσώπων που ανήκουν σε άλλες εθνικές κατηγορίες ή των υπηκόων άλλης χώρας συντάσσονται στις ληξιαρχικές πράξεις με λατινικούς χαρακτήρες χωρίς να χρησιμοποιούνται διακριτικά σημεία, συνδεδεμένα σημεία ή άλλες τροποποιήσεις στα γράμματα του λατινικού αλφαβήτου που χρησιμοποιούνται σε άλλες γλώσσες;

(¹) ΕΕ L 180, σ. 22.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 13 Οκτωβρίου 2009 — Oasis East sp. z o.o. κατά Minister Finansów

(Υπόθεση C-395/09)

(2009/C 312/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιούσα: Oasis East sp. z o.o.

Αναρρεσίβητος: Minister Finansów (Υπουργός Οικονομικών)

Προδικαστικό ερώτημα

Επιτρέπει το κοινοτικό δίκαιο (και συγκεκριμένα το άρθρο 17, παράγραφος 6, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (¹), νυν άρθρο 176 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (²)) στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν την εθνική νομοθεσία τους που προβλέπει ότι, στην περίπτωση της εξ επαχθούς αιτίας αποδοχής εισαγόμενων υπηρεσιών, για τις οποίες η αντιπαροχή καταβάλλεται άμεσα ή έμμεσα σε πρόσωπο που έχει την κατοικία του ή την έδρα του ή το διευθυντικό του κέντρο σε έδαφος ή σε χώρα που χαρακτηρίζεται από το εθνικό δίκαιο ως «φορολογικός παράδεισος», ο υποκείμενος σε φόρο δεν έχει δικαίωμα μείωσης του οφειλόμενου φόρου ή επιστροφής της διαφοράς του οφειλόμενου φόρου, με δεδομένο ότι η νομοθεσία αυτή για τη μη ύπαρξη τέτοιου δικαιώματος εφαρμόζοταν ήδη στο εν λόγω κράτος μέλος πριν το κράτος αυτό καταστεί μέλος της Κοινότητας;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ.49.

(²) ΕΕ L 347, σ.1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Bari (Ιταλία) στις 12 Οκτωβρίου 2009 — Interedil Srl κατά Fallimento Interedil Srl, Banca Intesa Gestione Crediti Spa

(Υπόθεση C-396/09)

(2009/C 312/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Bari

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανακόπτουσα: Interedil Srl, υπό εκκαθάριση

Καθών: Fallimento Interedil Srl, Banca Intesa Gestione Crediti Spa

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η έννοια του όρου «κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000, της 29ης Μαΐου 2000 (¹), να ερμηνεύεται σύμφωνα με το κοινοτικό ή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο; Σε περίπτωση αποδοχής του πρώτου όρου της διάζευξης, σε τι συνίσταται η έννοια αυτή και ποιοι είναι οι παράγοντες ή τα στοιχεία βάσει των οποίων πρέπει να προσδιορίζεται το «κέντρο των κύριων συμφερόντων»;